

האור של בבל, הגעגוע לירושלים

סיפורו המפלא של הרב יהודה משה פתיה זצ"ל
(ה'תר"ט – ה'תש"ב)

יְלָדוֹת מְאִירָה בְּבִגְדֵי אֲדָמָה

הַסְפּוֹר מִתְחִיל בְּעִיר
בְּבִגְדֵי אֲדָמָה שְׂבָעִירִיזֶק. שֵׁם נוֹלָד
הַיֶּלֶד יְהוּדָה.

מִגִּיל קָטָן, הוּא לָמַד תּוֹרָה
בְּאַהֲבָה בְּתִלְמוּד הַתּוֹרָה,
וְאַחֵר כֶּךָ בִּישִׁיבַת מְדִרָשׁ
בֵּית זִילְכָה.

קָרַן אֹר שֶׁל קִדְשָׁה הָאִירָה
עָלָיו!

תלמידו של הבן איש חי

כבר בגיל שבע-עשרה בלבד, הוא הוסמך להיות רב ומורה הוראה!
הוא זכה לשמע דרשות וללמד את סודות הקבלה מהרב הגדול והקדוש - הבן איש חי.

חֲכָם יְהוּדָה - מִנְהִיג עֶנֶק

הָרַב הַפֶּן לְמִנְהִיג הָרוֹחַנִי שֶׁל יְהוּדֵי בָּבֶל.
הוּא חֵבֶר סִפְרִים קְדוֹשִׁים רַבִּים, וּבָהֶם מִנְחַת יְהוּדָה וּבֵית לָחֶם יְהוּדָה.
בְּבִגְדָאד, כְּשֶׁאָמְרוּ אֶת הַשֵּׁם חֲכָם יְהוּדָה, כָּלֵם יָדְעוּ עַל מִי מְדַבְּרִים!

"תַּעֲלוּמַת בַּיִת הַכֶּנֶסֶת"

הָרַב הָיָה מְפָרֶסֶם וּמְכַוֵּד מְאֹד. אִזְּ הֵיכָן לְדַעְתְּכֶם הוּא יָשָׁב בְּבֵית הַכֶּנֶסֶת יִצְחָק חַיִּים?
הָאֵם יָשָׁב בַּמָּקוֹם הַכִּי מְכַבֵּד לִיד אַרְוֹן הַקֹּדֶשׁ? אוֹ אוֹלֵי בַּמָּקוֹם אַחֵר?

הַמָּקוֹם הָאֶמֶתִּי שֶׁל אָדָם גָּדוֹל
מִמֶּנּוּ לֹא לֵיד אֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ!
הָרַב קִבֵּעַ אֶת מְקוֹמוֹ דּוֹקָא בַּפֶּנֶה בָּהּ יָשְׁבוּ הָעֲנִיִּים וּפְּשׁוּטֵי הָעָם.
שֵׁם הוּא הַתְּפִלָּה אֲתָם מְכַל הַלֵּב, בַּעֲנָוָה עֲצוּמָה.

כֻּלָּם נְשׂוּיִם לְפָנֵי ה'נָשִׁים

עָשִׂיר אוֹ עֲנִי? תִּלְמִיד חָכָם אוֹ אָדָם פְּשׁוּט?
זֶה לֹא שִׁנָּה לְרַב דְּבָר! הוּא קִיבֵּל כָּל אָדָם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוּת,
וּבְסִבְלָנוּת גְּדוּלָּה הַקָּשִׁיב לְכֻלָּם.

הסוד שבלב - הגעגוע

למרות שכלם בִּבְּכָל אָהָבוֹ אוֹתוֹ, בָּלְבוּ הִיָּה סוּד וְגֵעֵגוּעַ
שֶׁלֹא נָתַן לוֹ מְנוּחוֹחַ.
כָּל יָמָיו הוּא חָלַם עַל מָקוֹם אֶחָד: יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ!

שְׁנֵי נִסְיוֹנוֹת שֶׁל עֲלִיָּה

הָרַב פִּעַל כְּדֵי לְהַגְשִׁים אֶת הַחֲלוֹם! אָבֵל הַדֶּרֶךְ לֹא הִיָּתָה קִלְיָה.
בְּשָׁנַת ה'תַּרְס"ה הוּא עָלָה לִירוּשָׁלַיִם וְחָזַר.
גַּם בְּשָׁנַת ה'תַּרְפ"ב עָלָה, וְשׁוֹב נֶאֱלָץ לְחָזֹר לְבִגְדָאד.

ה'תַּרְס"ה: עָלָה,
אֶךְ נֶאֱלָץ לְחָזֹר
אַחֲרֵי שְׁנָתִים

ה'תַּרְפ"ב: נִסָּה שׁוֹב
לְהִתְיָשֵׁב, וְשׁוֹב חָזַר

כְּחָה נֶשֶׁל אֲמוֹנָה - לֹא מְתִיאֲשִׁים!
הֲאֵם הָרַב הִתִּיאֲשׁ? הֲאֵם אָמַר: אֲוִתָּר עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל?
מִמֶּשׁ לֹא!
מִמֶּשׁ לֹא! אָדָם מֵאֲמִין מִמֶּשִׁיד לְהִתְפַּלֵּל מִכָּל הֵלֵב עַד שֶׁהַנֶּשֶׁם עוֹנָה.

הַפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית - הַחֵלוֹם מִתְגַּשֵּׁם!

בְּשָׁנַת ה'תִּרְצ"ה, בַּפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית, עָלָה הָרֵב לִירוּשָׁלַיִם - וְהַפֶּעַם נִשְׁאַר בָּהּ עַד יוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן!
הוּא זָכָה לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים רַבִּים בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ.

תְּחִצּוֹת לַיְלָה - הַשּׁוֹמֵר נֶשֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל!

בְּשָׁנוֹת מַלְחָמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָהּ, עָבְרוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל יָמִים אֲפֵלִים וְקָשִׁים.
מָה עָשָׂה הָרֵב? כָּל לַיְלָה בְּחִצּוֹת, הוּא הִתְפַּלֵּל לֵה' שִׁשְׁמֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל. תְּפִלוֹתָיו הִגְנוּ עַל כָּלָם!

רחוב
הרב יהודה פתיה

זכותו מגנה עלינו עד היום

הרב יהודה פתיה נפטר בכ"ז באב ה'תש"ב ונקבר בהר הזיתים.
היום, רחובות בירושלים, רמת גן ובני ברק קרויים על שמו, כדי
שנזכר את אורו הגדול.

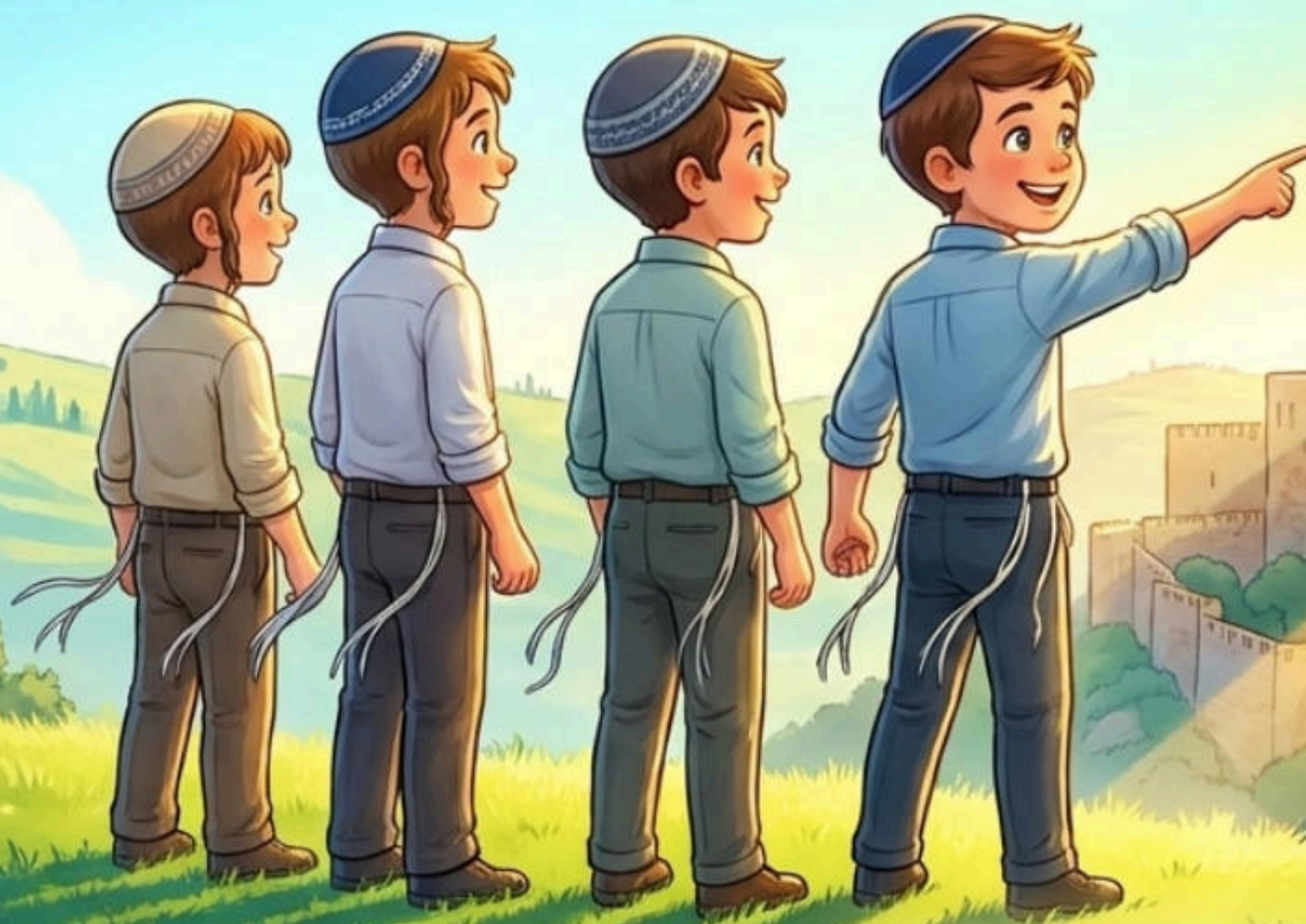
מָה לְמַדְנוּ? לִקַּח רֵאשׁוֹן: עֲנָוָה

אָדָם שֶׁהוּא בִּפְאֻמַּת גָּדוֹל וְחָכָם - לֹא מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד לְעַצְמוֹ!
הוּא תָּמִיד יִבְחָר לְשִׁבְתָּ עִם הַפְּשׁוּטִים וְהָעֲנִיִּים, וְיִקַּבֵּל כָּל יְהוּדֵי בְּאַהֲבָה רַבָּה.

מָה לַמִּדְנוּ? לָקַח שְׁנֵי: אֲמוּנָה וְגִעּוּעַ

לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְגַּיֵּעַ וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ! גַּם אִם מַשְׁהוּ טוֹב שֶׁל קִדְשָׁהּ לֹא מִצְלִיחַ
מִצְלִיחַ מִיָּד, אֲנַחְנוּ מְנַסִּים שׁוּב וְשׁוּב בְּאֲמוּנָה, עַד שְׁזוּכִים.

זְכוּתוֹ תָּגֵן עָלֵינוּ, אָמֵן!